

ВСЕСМІХ

Вересень, 1991

№ 1

September, 1991

Сатирично-гумористичний журнал
Виходить щомісяця. Торонто, Канада. \$2.50

ЄДИНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ГУМОРИСТИЧНИЙ ЖУРНАЛ
У ДІЯСПОРІ!

ТЯЖКЕ ЖИТТЯ НА
ЕМІГРАЦІЇ

"НОВА РАДЯНСЬКА
ЛЮДИНА"

ЯК СЯ МАЄШ, ВУЙКУ,
У ТОРОНТІ

ГАРБОРФРОНТ ЧИ
ЛЕНІНФРОНТ?

ДИТЯЧИЙ ЗАКУТОК

БЕЗПАРДОННИЙ
ГУМОРОІД

**ПЕРШИЙ
ВИПУСК!**

Вперед... до демократії!

"ВЕСЕСМІХ"

Сатирично-гумористичний журнал.
Виходить щомісяця
Видавництво "Нове Слово". Переклади і
редагування. Торонто, Канада

"VSESMIKH"

A Ukrainian Satirically-Comic Monthly Magazine
Published by "The New Word" Translation, Editing &
Desktop Services.
1618-A Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada,
M6P 1A7.
Tel.: (416) 532-6773 Fax (416) 766-8537

Редактор:
Raica Галешко

Editor:
Raissa Galechko

Художник-
карикатурист:
Всеволод Магас

Artist/Cartoonist
Vsevolod Magas

Editorial Board:

Редколегія:
Євген Дудар -
письменник-гуморист,
Йосип Терлецький -
директор видавництва
"Бескид"

Writer/humorist
Yevhen Dudar
(Ukraine),
Production manager
Josef Terlicki

Чи ризикнули б Ви
передплатити "ВЕСЕСМІХ",
не довго думаючи?
Ціни
у США, Канаді і в Україні
на:

6 місяців - \$15.00,
12 місяців - \$30.00

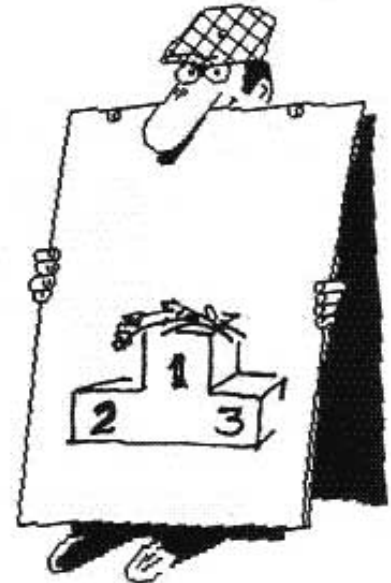
Листівка передплати чекає
на Вас всередині журналу.

Хто бажає зайняти
перше місце в списку
жертводавців -
поспішайте!

Без Вашого чека,
грошового переказу або
готівки нам усім буде
не до сміху.

Пам'ятайте, ще жодна
добра українська справа
не провалилась без
Вашої пожертви!

Хто надрукує перше рекламне оголошення? На ваше
бажання ми не просто видрукуємо його, а ще й
розмалюємо.

ЦЕ ВЖЕ ЩОСЬ ІНШЕ, НЕТРАДИЦІЙНЕ!

Вартість оголошень: \$65.00 за чверть сторінки;
\$120.00 за півсторінки і \$230.00 за повну сторінку.

Редакція не несе відповідальності за дурниці
в авторських текстах та за психічну реакцію
читачів "ВЕСЕСМІХУ" на окремі матеріали.
Редакція залишає за собою право косметично
підправити, обрізати або зарізати матеріал.
Також залишає право кожної людини
прислати до редакції все, що на її погляд є
геніальним.

Негеніальні рукописи - повертаються.

З усіма питаннями, що мучать Вас по ночах,
звертайтеся на тел.:
(416) 532-6773
а свої епохальні твори надсилайте на адресу:
**"VSESMIKH", 1618-A Bloor Street West,
Toronto, Ontario, Canada, M6P 1A7
Fax: (416) 766-8537**

"ВЕСЕСМІХ"

Сатирично-гумористичний журнал.
Виходить щомісяця
Видавництво "Нове Слово". Переклади і
редагування. Торонто, Канада

"VSESMIKH"

A Ukrainian Satirically-Comic Monthly Magazine
Published by "The New Word" Translation, Editing &
Desktop Services.
1618-A Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada,
M6P 1A7.
Tel.: (416) 532-6773 Fax (416) 766-8537

Редактор:
Raica Галешко

Editor:
Raissa Galechko

Художник-
карикатурист:
Всеволод Магас

Artist/Cartoonist
Vsevolod Magas

Editorial Board:

Редколегія:
Євген Дудар -
письменник-гуморист,
Йосип Терлецький -
директор видавництва
"Бескид"

Writer/humorist
Yevhen Dudar
(Ukraine),
Production manager
Josef Terlicki

Чи ризикнули б Ви
передплатити "ВЕСЕСМІХ",
не довго думаючи?
Ціни
у США, Канаді і в Україні
на:

6 місяців - \$15.00,
12 місяців - \$30.00

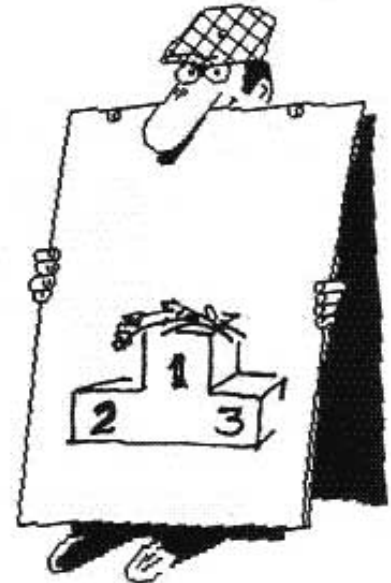
Листівка передплати чекає
на Вас всередині журналу.

Хто бажає зайняти
перше місце в списку
жертводавців -
поспішайте!

Без Вашого чека,
грошового переказу або
готівки нам усім буде
не до сміху.

Пам'ятайте, ще жодна
добра українська справа
не провалилась без
Вашої пожертви!

Хто надрукує перше рекламне оголошення? На ваше
бажання ми не просто видрукуємо його, а ще й
розмалюємо.

ЦЕ ВЖЕ ЩОСЬ ІНШЕ, НЕТРАДИЦІЙНЕ!

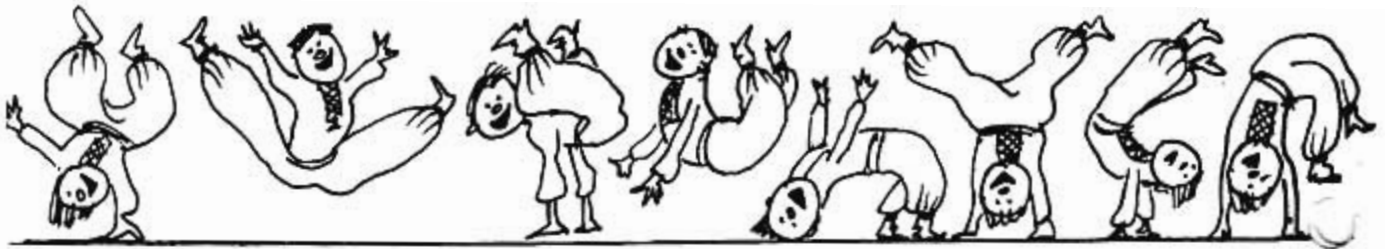
Вартість оголошень: \$65.00 за чверть сторінки;
\$120.00 за півсторінки і \$230.00 за повну сторінку.

Редакція не несе відповідальності за дурниці
в авторських текстах та за психічну реакцію
читачів "ВЕСЕСМІХУ" на окремі матеріали.
Редакція залишає за собою право косметично
підправити, обрізати або зарізати матеріал.
Також залишає право кожної людини
прислати до редакції все, що на її погляд є
геніальним.

Негеніальні рукописи - повертаються.

З усіма питаннями, що мучать Вас по ночах,
звертайтеся на тел.:
(416) 532-6773
а свої епохальні твори надсилайте на адресу:
"VSESMIKH", 1618-A Bloor Street West,
Toronto, Ontario, Canada, M6P 1A7
Fax: (416) 766-8537

'ДЕНЬ СПАДЩИНИ': ГЕНЕРАЛЬНА ПРОБА ПЕРЕД ПОМПЕЗОЮ СТОРІЧЧЯ

Здавалося, все українське Торонто вибралося 14 липня на Онтаріо Плейс, щоб дружно відгуляти традиційний День Спадщини. Сонце пекло немилосердно, а ми вже зрання тягнулися вишваними вервечками на чудо-острів, щоб людей подивувати - себе показати. Вже до полудня на автостоянках годі було розминутися найдовшим у Торонті автам випуску кінця 50-их із тризубом на задньому склі.

- Ой, пане Іване, то це ви? Просто із Сен-Томасу, чи відкіль? Бо я думав ви того, не дай Боже... Бачив у 'Гомоні' нев'янучий вінок і ваше ім'я. Але то певно однофамілець. Шкода! Гм-м, тобто шкода того чоловіка, що вмер. Так само довго жив.

Як же нас багато українців круглолицих за сто років намножилося на канадській землі! Одні кажуть, що нас в Торонті сто тисяч, інші - що лише 80. А от коли ми всі зібralися в театрі 'Форум' на святковий концерт, то можна було порахувати поголівно.

Одинадцять секцій по 15 рядів у кожній, а в кожному ряду певне число осіб в залежності не від позначених місць, а від габариту тіла. Я взялася підраховувати: 11 помножити на 15... тіло туди, тіло сюди... Плюс лежачі на пагорбах навколо 'Форуму'. Гуси не рахуються...

Пробують мікрофони: один-два, а-а-а-, '...вже качки летять', 'тест голосників', а-а-а, 'тест голосників'...

А ми вже аплодуємо! Що за дружна нація! Тут на трибуну виходить голова провінційної ради КУК Богдан Максимець і каже, що нас на 'Форумі' зібралось 27,246 осіб. Живий калькулятор. Потім, щоб перевірити, чи не збився в підрахунках, просить встати тих, хто воював за свободу України у 1918-19-х роках. Раз, два три чотири... Сідайте! Тепер прохання встати тих, то воював у Другій Світовій війні. Встали. Порахували. Сідайте! Попросили підвестися інвазію України за останні два роки та гостей. Дружні оплески. Сідайте, не стійте

довго, ми вже на вас надивилися... І нарешті промовець просить встати тих, хто брав участь у війні під проводом Богдана Хмельницького. І що ви думаєте, встали!..

Благодатна ти земля, Канадо. Всім ти даєш притулок, всіх робиш рівними серед рівних. Як то добре, що всі ми можемо зібратися, мов одна родина, і втішатися своїми здобутками. Провінційний міністр Елайн Земба, підтягнувшись на пальчиках до мікрофону, сказала: 'Вам пощастило, що ви живете саме в цій провінції, яка так багато робить для розвитку багатокультурності'.

Щоб то було, коли б ми жили в Манітобі?... Завдяки нам Канада скоро стане тримовною країною. Третьою державною стане українська. Член парламенту

Джессі Фліс зробив пробу на реакцію народу, коли в свою англomовну здравницю в нашу честь вставив слово 'дідо'. Народ заревів від захоплення! Пішли - стішився урядовець, і почав

шпарити далі по- українському. 'Пронансіейшн' ще деколи підводила, і замість слова 'отці' в нього вихопилося 'овці'. Але ті, хто треба, відізналися дружніми оплесками.

А коли на синьому канадському небі вирізьбився тоненький серпик місяця, пошлвлн над озером Онтаріо українські пісні. І всі відпочиваючі нації, кожен суціль там язик примовк: що ж то за краса така! Повиключали рок-н-роли, приглушили ламбади - слухали 'Глянь, моя дитино, через Україну, через нашу хату вже качки летять'. І як належить в багатокультурній країні, 'Качок' виконували у двох мовах: спочатку Іванка Карасевич виконала пісню англійською мовою - певно для качок, яких так багато плавало довкола. Потім хор 'Ясмин' співав 'Качок' українською - для своїх, значить.

А ще було два гопаки. Один чоловічий, а другий мішаний. Той, що з жінками, тягнувся дуже довго. Молоде покоління, майоріло шароварами

й трясло українською породою з півгодини - так любо й весело їм було продовжувати традиції (а може, магнітофон заїло). Вже й публіка сама стала пританцьовувати, залишаючи театр. Аж тоді скаменувалися, і дали місце старшим. І от коли гуси із зелених пагорбів уже полетіли на сідала, на сцену вийшли сині голуби й голубки із хорів 'Прометей' і 'Діброва'. І щось таке щемли-

ве прийшло з їхньою піснюю, мов з глибини віків... А може то лише від самого вигляду...

Так багато нас було на Онтаріо Плейс, круглолицих українців у вишиванках чорним і червоним, так уміємо ми перелітати веселе і сумне, кумедне і серйозне, що хто-зна які ми, хто ми, і ким будемо завтра - на рідних землях і на прибраній батьківщині?

Редька.

У нас в Канаді навіть свої королі є. Як то славно!

**РОЗМОВА В КУК. ВІДДІЛІ ТОРОНТО,
ПЕРЕД ПОЧАТКОМ ЗБОРІВ, ПРИСВЯЧЕНИХ
100-РІЧЧЮ ПОСЕЛЕННЯ УКРАЇНЦІВ У КАНАДІ
(Майже за ЕКО)**

- Все ще чекаєте?
- Та кажуть, ось-ось вийде.
- Ще не вийшла?
- Ні...
- Так давно чекаємо на неї.
- То й що. Сказали буде, то буде.
- Хто сказав?
- Дідюк сказав.
- Е-е, то саме він казав і до 1000-річчя Хрещення Русі.
- Але тепер конче буде.
- Коли?
- Трохи терпіння, панове.
- Скільки можна?
- Чекали на неї три роки, що почекайте.
- Кажуть, вже з Дандасу її забрали.
- Куди забрали?
- Кого забрали?
- За що?
- За великі гроші.
- А вона яка?
- Кажуть, велика.
- Яка заволнка?
- Шістсот, чи більше.
- Кілограмів?
- Таке скажете, кілограмів...
- А що, фунтів?
- Сторінок!
- Чи то кого ж ми чекаємо?
- Не кого, а що.
- Як воно зветься?
- Історія Конгресу Українців Канади.
- Невже вийшла?
- Та ніби подекують, що так.
- Хто вийшов? Перепрошую, бо я приїздився...

**СВЯТОЧНА
ПРОМОВА**

Високопреподобні владки, високопреосвященні отці, шановні добродійки, світлі професори, високоповажні доктори і магістри, шановні орденоносці, дорогі гості, світлий заряде, пельмишаповний пане передсіднику, шановний заступнику передсідника, високоповажна пані секретарко, дорогий наш касієрю, трудолюбний комітете, солодка наша молоде, достойні наше миряне, шановні члени і членкині нашого заряду, братчики і сестрички, шановні представники наших молодечих організацій, невтомні вчителі наших понедількових, вівторкових, середових, четвергових, п'ятницькових, суботніх і недільних шкіл, шановні зібрані, дорогі присутні, заслужені фундатори, щедрі жертводавці, безчисельні прихильники, витривалі гості з-поза місто, і також дорогі наші кухарки, шановні обслуговувачі трапези, безжурні гості сусідньої парафії, високоповажний представнику пивовару, пельмишаповні делегати на крайову конференцію, солодкі наші немовлята і наступні наші покоління! Дякую, що ви мені уділили сьогодні слово, і я на цім кінчаю. Щастя Боже! Дякую.

(З архіву 'Канадуна')

ПЕРЕСТРОЙКА... ПЕРЕСТРІЛКА...

Здається, ще ніколи так багато не говорилося про війну і мир, про вулкани і тайфуни, про інопланетян і телепатів, про військовополон і політичний переворот...

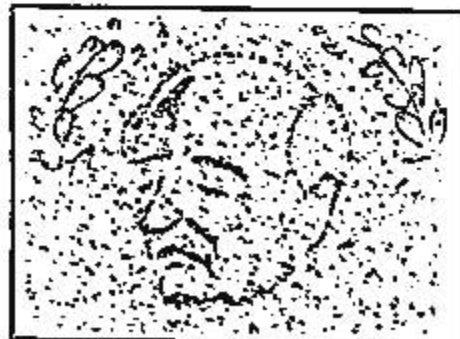
'Всесміх' уже друкувався, коли у світ надійшла звітка про захоплення влади марксо-леніно-сталиністами у Радянському Союзі. Копульсійно 'тверді' ще вхопили ковток повітря. З екранів радянських телевізорів погодували світ квашею про... милосердя до президента, який захворів. Виявляючи турботу про його одоран'я, тверді комуністи вислали на вулиці танки. Таким... ще світ не годували.

Горбачова 'лікували' на дачі в Криму.

До речі, й Хрущов того часу також відпочивав на своїй дачі в Криму. Не треба їхати відпочивати в Криму!

Шість років перебудови хоч нічого і не збудували, зате багато розвалили.

У світі знову запахло миром!

А ЗАВТРА?...

КУДИ ВІТЕР ПОВІЄ...

- Дивись, Петре Пилиповичу, що діється! Владу в Кремлі перебрали. І як то нам далі бути? - питає один депутат другого на засіданні Верховної Ради України.

- Сам не знаю, що й відповіді. Подивимось, куди все це буде хилитись, то і ми туди ж...

- Що ж тут думати, - у Москві всі за Єльцином, і на те ГКЧП, як у нас кажуть, положили, а ми тут думасмо-гадаємо.

- Я вам так скажу, треба дивитись, куди Кравчук гне, він голова, най відповідає.

- Да послухайте міня, товаришші, еслі ми ім сейчас

попустім і не поддеержим ГКЧ так власть захватять енті бандьори, і тоді ви, дорогие товаришші, уже будете не головами колхозов, а самі будете у ентот землі ридця.

- А якщо обернеться в гіршу сторону і ті демократи победять? Треба налустити такого туману, щоб з наших рішень не було ясно, чи ми за, чи проти. Головне, щоб рішення були, а вже які вони, то хай сам чорт потім розбврас.

- Правильно каже, товарищ, бо якщо не буде рішень, то які ж ми депутати. Треба так закрутити, щоб ні тм, ні другим... Чи не так, товаришу Кравчук?

Степан Ковтук.

Чи перейменують Гарборфронт у Торонті на проспект Леніна?

На набережній Торонта 'Гарборфронт' хтось поставив пам'ятник Володимиру Іллічу Леніну – один з тих масових шедеврів комуністичного ідолопоклонства, які тепер масово викидають на смітник по всьому Радянському Союзі. Одні кажуть, що це витівка якогось жартівника, що привіз до Канади Леніна, щоб показати йому, яким повинне бути життя при комунізмі. Інші припускають, що хтось із старих кремлівських лєніністів-сталіністів утік до Канади з атрибутом своєї ідеології під пахвою.

Як би там не було, але всіх цікавить, чи Міська Рада Торонта перейменує 'Гарборфронт' на 'Лєнінфронт'. А українці особливо цікаві знати, чи поставять радний міста Василь Бойчук свій підпис під такою ухвалою. Бо ми знаємо, як довго і

перто боровся наш славний голосистий промовець з Міської Ради за те, щоб Торонто і Київ стали побратимами. Тепер, коли пан Бойчук добився перемоги на цьому фронті, можливо, з таким же зав'язтням він битиметься за зміну назви Гарборфронту?

ДЕЩО З НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ ПРО ЛЕНІНА

Про доброту Леніна

Дєержинський дєвонять Лєніну:

- Володимир Ілліч, коли розстрілювати - до чи після обіду?
- Неодмінно до обіду! А обідня віддайте дітям - діти робітників голодають!

Про справедливність Леніна

До Лєніна в Кремль прийшов посланець з України скаржитись на розстріл селянства та масове виселення в Сибір. Лєнін з властивою йому щирістю тисне руку селяннові:

- Здрастуйте, товаришу ходоє, сідайте. Ви, звичайно, бідняк?
- Та ніби й ні, Володимире Іллічу. Копітка маю...
- Ага! Значить ви, товаришу, середнячок?
- Як вам сказати, дітки щодня ситі, слава Богу. Корівку тримаємо, молоко є...
- Ага! То ви куркулі Товаришу Дєержинський, розстріляйте, будь ласка, порога народу.

високопоставлений, в кабінах для голосування сирацювало 'шувство фатріотізма і грашданского долга' ... Як ось в рядові голосовачки, що співідалася перед телекамерою: 'Я галасавала за союз нашого союзу з обновльонною федералізацією... Штотлі... Бо в мене растьють ребінонок - доч і їй надо в чом-то ходіть і что-то кушать...'

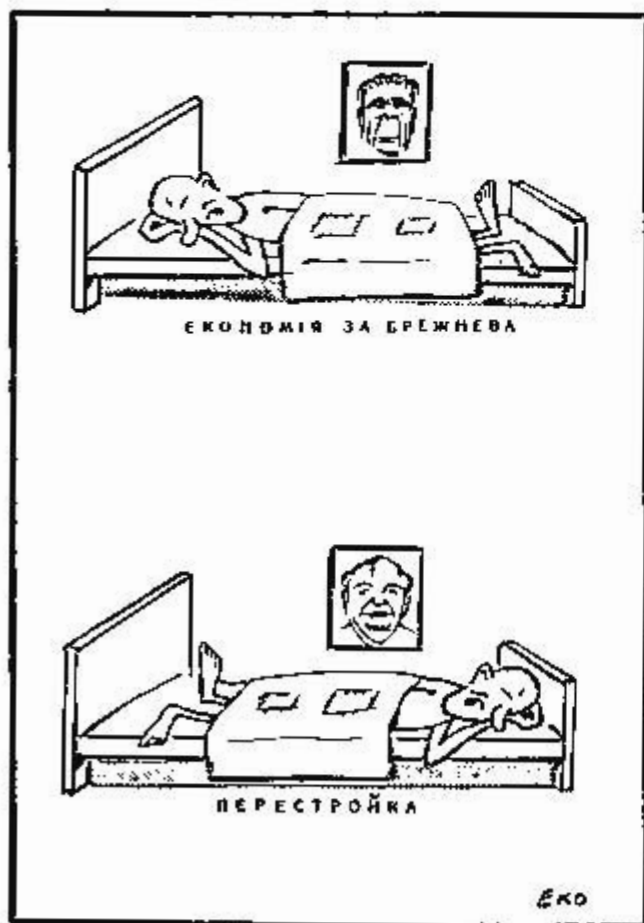
Отакє 'штотлі'. Отакє 'шувство фатріотізма'. Бо до нема 'союзу з обновльонною федералізацією', то там всі ходять голодні і голі.

Як би там не було, а сепаратвзму дали бій. 'Дрібних князіств' не буде. Хіба що такі комуністично-православні, як Придністровське, Кримське.

Диваки залитують: 'Навіщо Горбачову Крим?'

А навіщо Крим був Врангелю?

Крим потрібний усім. 'Во здравіє, во спасеніє'. Особливо, як каже дід Тимко, 'партейним белогвардейцам'.

- Як живеш?
- Як картопля.
- Як це?
- А от так: якщо до весни не з'їдять, то посадять.

Перебудова забуксувала. Хто нарікає на 'лісі' колеса, хтось - на бездоріжжя.

Не слухають виступів 'Головного Архітектора', 'Страна создавалася на протяжении более чем тысячи лет...'

Але трішечки незрозуміло:

Якщо 'страна создавалася' понад тисячу років, то:

Коли будуть обрізати бороди партійним боярам?

Де Ярослав Мудрий вивчав марксизм-ленінізм?

Коли народився засновник нашої держави - великий Ілліч?

Коли відбудеться коронація нашого Генерального Президента і посвячення його в сан Імператора Всія Русі?

(Передруковано з повеликими скороченнями).

Анатолій Прохоренко КОВБАСНА ДОПОВІДЬ

З інституту 'М'ясо-сало'
До трудящих на завод
Якось лектора прислали
Підбадьорити народ.

Той, насичений знаннями
Про сотворення ковбас,
Зал запалював словами -
Всім сподобався ураз.

Та не так він сам собою.
Як ковбасні діла, -
Аж запахло ковбасою,
Навіть слінка потекла.

І по аркушу, й по кілька,
Хто там скільки ухопив,
Лиш очима лектор кліпав,
Ще таких не бачив див.

Ну, не публіка - босота,
Мов безшкетна дітворя,
Піхають аркуші до рота,
Й кожне смачно пожира.

І, насичений знаннями,
Лектор наш аж заміміл,
Пережованим зубами,
Текст ковбасний аж згорів.

І рангом голосом басистим
Тишу в залі хтось струснів,
- Мусім доповіді істи,
Як немає ковбаси!

Й ось за рядом ряд спроквола
Піднялася з залу рать,
Узяла трибуну в коло
Й стала доповідь хапать.

Єврей вїзе в Ізраїль портрет Леніна.
На радянській границі його питають:

- Що це?
- Не 'що', а 'хто'! Це - Ленін!

Після приземлення службовець ізраїльської митниці його питає:

- Хто це?
- Не 'хто', а 'що', - відповідає Рабинович. - Це золота рама.

ГУМОРОІД

Що таке ГУМОРОІД? Чи людина? Чи тварина? Чи мара яка?
 ГУМОРОІД буде постійним приживальцем нашого журналу. Це
 насмішник і пустун. Він дає поради, збиває з пантелику, перебріхує і
 завжди перебірливий у виразах. Він може навіть зазирнути в щільну
 приватного життя і не почервоніти...

Який він, Гумороїд? Дайте волю фантазії і пришліть нам ваш малюнок.
 ЗАПРОШУЄМО ВАС ВЗЯТИ УЧАСТЬ У КОНКУРСІ НА КРАЩИЙ ОБРАЗ
 ГУМОРОІДА.

Малюнок-переможець стане постійною рубрикою журналу, а його автор
 увійде в історію 'Весесміху'.

Кожен присланий до редакції проект Гумороїда друкуватимемо (якщо
 не заперечуєте, то разом з фото автора) для всенародного обговорення.
 ЧЕКАЄМО!

Флітмаркет Гумороїда

Покупець у магазині: У вас є
 м'ясо?

Продавець: Дорогий, у нас нема
 риби. А м'яса нема в крамниці
 навпроти.

Покупець: У вас є родзинки?

Продавець: Є тільки булочки з
 родзинками.

Покупець: То наколупайте сто
 грамів.

□

Покупець: Скільки коштує одна
 крапля горілки?

Продавець: Одна крапля!

Ніскільки...

Покупець: То накапайте мені сто
 грамів.

Покупець, звернувши увагу на
 плакат у крамниці 'Товариші
 покупці і товариші продавці,
 будьте взаємно ввічливі',
 звертається до продавця:

- Люб'язно прошу зважити
 півкіла ковбаси.

Продавець: Дуже перепрошую,
 але ковбаси сьогодні у нас нема.

Покупець: Тоді прошу
 кілограмчик рибики.

Продавець: Ви знаєте, риби
 сьогодні до нас не завозили.

Покупець: Будь ласочка, два
 кілограми муки.

Продавець: Дуже жаль, але
 мукничка вся вийшла.

Покупець: Будь такі ласкаві,
 мандаринчиків так з кілограм.

Прод.: Знаєте що, дорогий
 товаришочку, ви тут постійте, а

я йду під три чорти.

□

Покупець: Ви могли б нарізати
 мені сто грамів ковбаси?

Продавець: Чому ні? Якщо ви
 принесете свою...

Барн парня Гумороїда

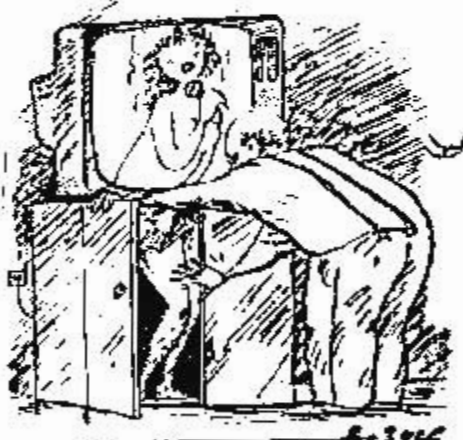
- Як позбутися запаху часнику,
 коли йдете до театру!

- З'їжте головку цибулі!

Щури-щури

До нашого одруження ти
 обіцяв мені золоті гори. А тепер
 мовчиш!

- Мовчання - це ж і є золото, моя
 люба.

- Любий, я була вчора в лікаря і
 він сказав, що матиму дитинку.

- Жінко, та ж ми вже маємо
 п'ятеро! Більше не йди до того
 лікаря!

Безпакітський купачок Гумороїда

- Не йди, дитинко, через вулицю,
 бо тебе може авто переїхати.

- А чому тато пішов?

- Бо він має асекурацію.

ПОЛІЩИКА

Вже по всілякому гушнуло ми тото жикє в Канаді. Де тільки ми підеш ту кі гїби зумисно навколо тебе галготет то по ангіськи то тотоя гїньсков чи шпаньсков. Али ми ту такой ек то сї кажн ми ликом шикї і нас тудяя такой досит. Возьміт хоцьби тотой Блор де тота Ранимїда - ну то ек сї приїдиш то такой кі в вухо влізе і яке наше слово. Вже кі ми кажу за склипи де кі завжди скажут: - 'Чи можу я вам помогти, прошу'. То вже си думаш: ек кі жкет помочн, та ще й просет - то вже файні люде, дай, кажу, сотку тотих долларів, то ми тим поможиш, вли то кілька сї і двя'ет абн з твоєї кишкєні вікєгтн остатного цента, бо зумисно повишуковуют кі таких ричнї жн кі сї очн відуп'юют, боє в Краю навїк в самїм обласнїм ЦУМї тотогось ми вигїв шо ту в скїм малїм скленї. Там ми на токїм Блорї коло Ранимїда є ше і риставрація футура - гїбн кажут по рїклямах жн тото польска, тай самї полєкн кажут: - 'То єст наша', а бодай би кі дундир свискув, ба вітколїстн сї навчїлн варїтн борщ і робїтн пирога. Али то так жнї і є жн ек і Україну роздїрлн так і наш борщ то сн прївласнїєс хто кілька ми хочє. Чуїм жн навїк жндн тай токї кажут жн борщ то їхнїй. Ідїю бїда в токї футурї жн на Ранимїда, жн там шннє пнма, а кілька на Кміні і там коло Спадїнн.

Ходжу до тотой футурї, бо завжди єн когось зі знакомїх зднї'ю, тай сї словом прїрїкнїнїмо, а то і за нашї ту бїдн і за полїтїку і шо сї в Краю робїт. От остатнїм часом том зднїбавсї з паном Рнгдахтором, він гїбн шн нїд не відас, а так кілька вігладас на шановного пана рнгдахтора.

- Як ся маєш, Вуйку? - він ми кажн.

- Та, Богу гекувати, кетну бїду, - му відповїдаю. - А чулїсьєтє, Вуйку, може щось полого?, - він ми пнтас. То вже хочє знати, шо сї гїє в свїкї, бо я слухаю тото радїо 'зза водн', а то

все на який місцьє скорше кі скажут, ек в тотїх нашїх газетях.

- Та шо сї діє, Горбатнїй з Лондону поїхав додому з порожнїм мішком, а вдома знов го бїда чнкає, бо нї Росїя, нї Україна нн жкет такого доглорю, ек він ім пропонує, а тотой Кравчук - то так сї за кілька рокїн навчїлн по українськїх говорїтн, шо і руску забув, то типир тотого транслейтора зі собов до Москвн вонт і то навїк сї на Заходї з того дивуют.

- То вже так далеко зайшло? - він ми далї пнтас.

- Та бїс го знає, ек то далеко, али дивнїносї, комуїстн хоць і нїхтет відлазїтн від корїта, та дескі то і їдут, а де - такой єн подумай - капїталїстамн стают. Наш хлоп ек ннмав тотїх грошей, то і далї нїд ннмає, а токї помакрадалн і типирїчкн годнї капїталїстамн статн. Дивнїносї Добрїк - буя у Львовї тим галовов комуїскїн, то у ннх сї назївало - першнїй секретар обкому, а насправдї - першнїй злодїй. Прїїшли до влади нашї чи то ше прїїтн тим го поверлн і став він нн товарищем, а паном Добрїком і типеркн має склєп де за долларн тїлько, бавнїт рїжнїм гїносрандїєв - так то гїбн сї в ннх назївают токї жн прїїзєт з Заходу на Краї сї поднївїтн. І єнчї такой то роб'єт, пане Рнгдахторє, а хлоп по чергах стоєт і помало зачннїєс клєстн і комуїскїєв - за то шо всьє розїкралн і днмохракїєв жн ннгаднї до порєтху гнхкопомїю поставїтн.

- То ти, пане Гудуле, - він ми ше і так назївас, - кажєш, шо Українн не будє?

- Та бїїсї Бога, пане Рнгдахторє, ек то нн будє, вона є, була і будє, але в чнїх руках то єнчє справа. Нарїд, котрнїй трїста і бїлше рокїєв нн чуя шо то такє свобода, а кнлькє свїєст батогє, то сї нн скоро змїнїт, от ти, пане Рнгдахторє, кнлькєсь два рокн буя на нїмцєх і кі вже скєсь єнчє пнво нн за смаком, а скїєсь цалїй час замїєсь конє кєгєв возє, то як бн кі за їден дннь навчїтнїсї автєм їздїтн.

- Але ти, пане Гудуле, забуваєш, шо ми малн Українн і в цьому столїттї два разн, - він ми знов кажє.

- Малїсьємо али її маїжн всї прєводнїрї хто мудрїшнїй, то вкїк до Заходу, а єнчїх то москаль помордував і навїк тнх жн повкїкалн позабїтївав. Далї кі скажу жн ек з голоду і во снбїрах нашого брата згнїнуло зє днєсїєк мїльїонїєв то власнн булн кі жн крєдї з нас, а типир днєсїє, хто кі Українн будє будувєв, ми з тобов ту в футурї єн пнво п'єм, а там 'гємонїєв масє' голосує за Союз, то шо хочнш.

- Хочу ще одно пнво, - він ми кажє.

- Ну то бїрнє вже і длє менє куфїль бо я тотого нїмєцкого нн хоту.

Вуйко Гудуля.

- Як добре, що ти приїхав, племінничку, в нас якраз пилосос поламався...

- Купуйте, тільки не на Спадаїні!

NEVER AGAIN, або ТРИЩИНА

Ніхто не веде статистики, скільки людей приїждять з України, скажімо хоча б до Торонта, протягом останніх двох - трьох років. Роз'єднані десятиліттями брати і сестри, батьки і діти, ближчі і дальші родичі змогли нарешті обнятися і пустити сльозу радості. А тоді - придивитися, призадуматися... І після того, як скінчиться строк гостини, підвезуть племінника чи внучку на літосице, порадують валізки - і глибокодумно зітхнуть. Запитають пересічну родину, коли знову збираються запросити родичів з України, і буває, почувте у відповідь: 'Never again' - 'ніколи більше'. 'Нова радянська людина' часто шокує не тільки своїм похмурим виразом обличчя, безвідставним чванством, підбрікуванням без усякої потреби та хворобливим потягом повчати й критикувати - це, як дехто каже, від почуття неповноцінності і від бідності. А що вже говорити про цянтику! Якщо у хаті є вино чи горілка, воно мусить бути вишито до дна, інакше 'ми не мужчии'.

Але найбільше, з чим ніяк не може змиритися тутешня сторона, - це жадаба купувати - і собі, і

жімці, й доньді, і пуйкові, й начальнику, й кумам... 'Де тут у вас дерева, на яких долари стрижуть?', - з таким виглядом заходить довгожданий родич з рідного краю на подвір'я своїх очманілих від радості благодійників. Часто дорога родина приїждить з готовим списком речей, які 'треба' купити в Канаді. Причому товарів найкращих фірм. Один львівський франт, вручивши такий список своїм дідові і бабі як найдорожчий сувенір з рідної землі, зауважив: 'Купуйте, тільки не на Спадаїні' (мається на увазі вулиця Торонта, насичена недорогими крамницями).

Скажуть, не можна всіх стригти під одним гребінець. Буває, і канадська сита сторона шокує бідного родича з України своїми статками і підозрінням 'усе відібрати'. Або ж намаганням сникнути усю хатню непотріб. Ім вже й прізвисько дали - 'пилососи'. Але то вже інша історія...

Відсунулася трохи залізна заслона - і 'нова радянська людина' показала світові своє обличчя - в загальній масі непривабливе. І якщо серед цієї маси де-не-де зблисне лице, освітлене розумом і благородними намірами, то воно, на жаль, - не маса.

Тому не дивно, що на них тичуть пальцем і кажуть: 'Та вони всі такі!' -

ХТО КРАЙНІЙ?

Заходжу і очам не вірю - скільки краму, матінко рідна! З якої ж нагоди все те викинули? Можливо, який губернатор чи сенатор має приїхати? А може комісії якої сподіваються? Що б там не було - а халай!

Маю трохи доларів у жмені та папірець у кишені - що кому купити, значить.

Кидаю оком туди, оком сюди... Ой нене, і в сні не снилося. За що ж халатися? Де ж черга? Нема. Аж ось якась купка людей. Підбігаю:

- Хто крайній?

Витріщалися, бачу, не розуміють.

- Край-ній, - по складах втовкмачую.

- Хуз край, хуз край, - залопотіли.

Ет, не розуміють. Прилаштуваюся одному за спиню, щоб не лізти через голову, а ж того, мовляв, культурний.

Вони якусь мить дивляться на мене з підвишлим щелепамн, а потім як дременути! Баба з воза - кобилі легше, думаю. Може того, що дають, на нас на всіх і не вистачило б.

Мила, шампунія, цукерків! Не треба вбиватися, як ото у нас в сільмазі. Запекли якомсь восени одеколону 'Красная Москва' і мила 'По лепінських місцях'. Люди прочули, ще злечора чергу стали займати. Жінки за милом, чоловіки на одеколоні. Я репитушний, то пристав до жіночого гурту. Та клятві баби під ранок випхали мене з черги, розкудажхалися: 'Переплутав чергу з перепюю, надудлившись тієї 'Красної Москви'! Махнув спересердя рукою, хай йому грець, ходитиму в брудній сорочці. Та моя золота дружниця Ганя дістала в аптеці дустового мила (це те, що від бліх та пошай - вибачайте, може хто не знає). Від мене хоч і смерділо, зате жодна муха не підлетіла. Як заїду, бувало, в колгоспну контору, то дівчата просять: 'Дядьку, постійте ще трохи, хай уся печицька повнітає'.

Отож беру. Для жінки Гані та сестри Мані, для старшого брата та кума Кіндрата, для небожа Колі та його жінки Олі, для їх доні Христі - щоб всі були чисті. Тані, Уляні, Ладі і Наді - дим по помаді...

Бачу, прямус до мене, така розмальована, така патлата, і посміхається з якогось дива, ніби знає мене. Не до добра, думаю. Щось зашебетала, а я мовчу. Орієнтуюся в обстановці, скося озираюся, щоб ніякої провокації.

А вона щось починає про міжнародну обстановку: Італію, Францію згадує.

- Не був я там, голубонько. З України я, із Запорізької області, з Гуляйполя, може чули?

- О, Юкрейні - засіяла вона. - Моменті Пропаві Ні за цюпову душу. Подавнтися б мені цям милом...

Через мить приводить іншу жінку. Старша, суха, сніві кучерки на голові, в червоних штаних, також намальована, а бачте, по-українському вміє. Правда, мова така іржава, скрипуча, але втіямити можна.

Спитала, відкіль я, розповіла, що й сама з України, ще дитиною була вивезена з Галиччини. Дозволила вона мені набрати того мила доскочу. Що то значить своя людина!

Раз ти така добра, думаю, то спитаюся я й про штани. Кахикнув в кулак, була - не була:

- Чи не могли б ви мені джинси дістати?

Вона всміхнулася сумно, якомсь аж жалісливо, й повела мене вглиб крамниці.

- Я в боргу не залишусь, - щепнув їй на вухо.

А вона знову скрушно хитнула головою й зітхнула:

- Бідна моя Україна...

- Та я не бідний, шоферую в колгоспі, не пропиваю. У нас, знаєте, хто не п'є, той копійку має.

- Я не про те, - знову зітхас.

Чогось я не розумію, щось не доганяю... Рахтєся в моїй голові, а не проясняється...

Та не до дум тепер. Жаданих штанив переді мною - видимо-невидимо!

- Мені їх багато треба, на всю рідню, - заглядаю їй у пічі. - Скільки ви могли б дати на одні руки? Вона аж зашарілася.

- Це, прошу пана, не на руки, а на ноги.

Щось тенькнуло в моїй голові. Не наважился повторити свого запитання.

А коло мене вже інша, молода, з лиця хоч воду пий, та так і в'ється. Приносять одні штани, другі, треті... І все посміхається, та так спокусливо. Вподобала, чи що?..

- Гарна ти молодниця, - кажу їй. - Але одружений я, розумієш?

А вона посміхається, та й годі.

Задакувала все те гарно, ще й подякувала.

Ходжу я по тому царстві, чоло гармошкою. Тяжко йому переварити ті думи. Тяжко збагнути щось таке, чого ніколи не знав. Щось про себе, і про свою землю, і ще про людську гідність... Ось іде чоловічок, маленький, жовтолиций, а хода вільна, і погляд відкритий. Я ж супроти нього велетень, багатир, а мені боляко, мені млясно. Я чуюся мов злодій, чи жебрак, чи дикуп-дикупом. Чоловіче, кажу я собі потемки, підніми голову! Ти ж козакі! Ти ж запорожець! Не піднімається. Вгрузла в плечі. Ніби вросла...

Щось у мене відняла. Щось в мені вбила. Хто? За що? Де шукати крайнього?.. Р. Коба.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

ІНТЕРВ'Ю ТУМОРОІДА

У СІРКА НЕБРЕХАЙЛЕНКА:

- Як тобі живеться при перебудові, Сірку?
- Краще! Істи хоч і не дають, зате гавкай, скільки хочеш.

У ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ
ТОУК:

- Як ви наклеюєте марки із зображенням Леніна на конверти до Радянського Союзу?
- Раніше лизали, а тепер плюємо.

ВІРА У 'СВІТЛЕ МАЙБУТНЄ'
УСТАМИ УКРАЇНЦІВ:

- Що чекає нас у найближчому майбутньому, - з таким єдиним запитанням звернулися соціологи до народу. Відповідібули приголомшливо похмурими: Понад 18% українців очікує голоду, 48% боїться наростання труднощів. Майже кожен другий з опитуваних з жахом чекає економічної катастрофи, а в обіцяну стабілізацію вірять лише 3,5%.

(Газета 'Молода гвардія', Київ)

У ДИРЕКТОРА ІНСТИТУТУ
ФІЛОСОФІЇ УРСР

- Що було раніше, яйце чи курка?
- Раніше було все!

- Тарасику, я би погралась з тобою, але півника не маю де діти.

- Не біда, Христинко, давай я його заховаю.

- А де ти його заховаш?

- Отут. Його ніхто не знайде.

- Ой, як цікаво нам гратися!

- Так, дуже солодко гратися!

- А де там мій півник?

- Не знаю. Може утік.

- А ти рота відкривав?

- Ні! Він мабуть сюди заховався.

- А що то так співає, Тарасику?

- То півник з тобою прощається, Христинко!

УКРАЇНСЬКА ДРУКАРНЯ!

Б Е С К И Д

Набір і друк книжок, журналів, брошур, листочок,
конверток, запрошень на дівич-вечір і весільних
пропонує

ЙОСИП ТЕРЛЕЦЬКИЙ

НАЙКОРОТШІ СТРОКИ ВИКОНАННЯ
ЗАМОВЛЕНЬ!
КОНКУРЕНЦІЙНІ ЦІНИ!

Хочеш роботу на вчора — приходь завтра!

BESKYD GRAPHICS 2559 Dundas Street West,
Toronto, Ontario M6P 1X6

TEL.: (416) 761-9882 FAX: (416) 766-8537

The New Word

Translation, Editing & Desktop Publishing Services
Ukrainian • Russian • English

1618-A Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6P 1A7
Tel.: (416) 532-6773 Fax: (416) 766-8537

Шановні друзі,

Якщо Ви встановлюєте контакти з Україною чи іншими республіками Радянського Союзу, то обов'язковим посередником між Вами і Вашим партнером є ділове листування. Документи, написані грамотно, сучасною українською чи російською мовою, - є найкращим Вашим представником і запорукою серйозного ставлення до Ваших пропозицій. Навпаки - неграмотний лист, або написаний мовою, яка вже не вживається в сучасній Україні, часто може викликати іронічне сприйняття і навіть недооцінку Вас як серйозного партнера.

Не мучтеся зі словом. Журналіст із 18-річним досвідом праці у кращій київській пресі пропонує Вам кваліфіковану допомогу:

- мовне і технічне редагування і друкування книг, альманахів, статей, запрошень, листочок тощо та повна підготовка текстів до друку;
- переклади з англійської на українську і російську мови;
- переклади з української і російської на англійську;
- оформлення Ваших паперів за стандартами, прийнятими в СРСР;
- правильну назву міністерств, підприємств, наукових установ, а також міст і сіл;

Роботи виконуються на комп'ютері типу Macintosh. На Ваше бажання вислаємо дискет із записаним на ньому Вашим замовленням.

Шановні майбутні замовники, ми будемо раді якщо наші знання й досвід маленькою мірою сприятимуть успіху Вашої праці.

З повагою

Раїса Галешко